

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX № 29 (2445). ВІВТОРОК, 7 БЕРЕЗНЯ 1978 року. Газета виходить з 1939 року. Ціна 2 коп.

ПЕРША КОЛОНКА

ВЕСНЯНЕ ПОЛЕ

Весна прийшла в наш край. З дощами, густими туманами, з озерними розливами на ланах. Прийшла якось одразу, і для молодих хліборобів області настанала пора тримати екзамени готовності до дуже відповідальної сільськогосподарської кампанії. На порозі — весняні польові роботи, від яких залежить багато в чому доля врожаю-78.

Сьогодні на відділкових, бригадних, загальноколгоспних зборах молоді хлібороби Кіровоградщини разом зі старшими своїми суперниками по соціалістичному змаганню по-діловому обговорюють постанову ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про додаткові заходи по підготовці і проведенню весняних польових робіт у 1978 році». Всі їхні помисли про те, щоб у третьому році п'ятирічки область збрала 3 мільйони 215 тисяч тонн хліба. Цей високий рубіж обов'язково потрібно взяти. Сьогодні комітети комсомолу повинні ще раз перевірити готовність до посівної.

Це стосується передусім техніки. Від того, як її відремонтовано, прямо залежать і якість, і темпи робіт. Кожен молодий механізатор перед виходом у поле повинен до найменшої деталі перевірити свою машину. Адже більшість техніки механізатори ремонтували самі особисто. Тож і відповідальність персональна повинна бути якнайвищою: щоб не допустити простоїв у гарячу пору, щоб кожну годину в полі було максимально використано для майбутнього врожаю.

Зрозуміло, вся техніка повинна працювати на врожай тільки в умілих руках. Весні потрібні справжні майстри. У постанові про це сказано прямо: «Звернути особливу увагу... на укомплектування господарств необхідними кадрами трактористів-машиністів, водіїв автомобілів, машиністів дощувальних машин, підвищення їх кваліфікації». Правильно зробили ті комітети комсомолу, які не формально підійшли до питань механізаторського всеобучу. В Новоукраїнському, Добровеличківському, Олександрійському, Новоархангельському районах, де комітети, комсомольські організації шефували над підготовкою механізаторських кадрів, молоді хлібороби нишньої весни гарантують роботу без простоїв і на високому агротехнічному рівні.

На ударну працю в боротьбі за врожай 1978 року кличе молодих хліборобів постановка ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР. «Широко розгорнути соціалістичне змагання... за досягнення найвищої продуктивності праці і максимальне використання технічних можливостей машин», — ставить завдання цей документ. Нині комітети комсомолу повинні затвердити умови соціалістичного змагання на період посівної, закінчити комплектацію комсомольсько-молодіжних колективів — головних учасників професійних поєдинків за одержання високих урожаїв. Треба врахувати, що посівна — короткотривала кампанія. Тому підсумки трудової суперництва слід підбивати щодня, ще ліпше — щозміни. Переможців же визначити, — найсправедливіше і найточніше буде, — після появи сходів.

Невідкладні завдання диктує весна й комсомольським дозорцям. Кожен штаб, кожен пост «Комсомольського прожектора» повинен розробити чітку програму дій на сім'ї. Доцільно було б провести контрольні рейди-перевірки готовності ґрунтообробної та посівної техніки, якості підготовки насіння. Місце «прожектористів» — там, де потрібна допомога в першу чергу. А це значить — поставити надійний заслін порушенням агротехнічних процесів, недобросовісному ставленню до обов'язків сівача, порушенням трудової дисципліни.

● КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ТЕЛЕТАЙП

СТЕЖУ ЗА УСПІХАМИ

Не легко взимку на фермі. Масове отелення, догляд за телятами — спробуй добитися, щоб надої не знижувались. А соціалістичні зобов'язання якраз і розраховані на сталі надої кожного дня і місяця. Можу доповісти, що з цим завданням я справляюся. За перші два місяці року від кожної корови одержала по 705 кілограмів молока, вважаю, що подобі — по 11 кілограмів. Це поки що найкращий по району результат серед молодих доярок. І допомогла мені його досягти моя суперниця по змаганню Лариса Якимчук з колгоспу «Дружба». Річ у тому, що за підсумками минулого року я зайняла друге, а Лариса третє місце, а цього року ми вирішили боротися тільки за перше місце. Уважно стежу за успіхами подруги і прагну не поступитися їй.

Л. БОГУШ,

доярка колгоспу імені Кірова Новоархангельського району.

Кличе „червона субота“!

Допоможемо будівельникам

Ініціативу москвичів — провести 22 квітня Всесоюзний комуністичний суботник, присвячений 108-й річниці з дня народження В. І. Леніна, — молоді Долинського району зустріла з ентузіазмом.

Цей день стане днем ударної праці комсомольців на підшефних будовах.

Три загони, в які об'єднуються 120 виробничників міста, працюватимуть на спорудженні кінотеатру, Будинку піонерів та залізниці Долинська—Помічна. «Червоної суботи» молоді району впорядкує вулиці, площі та сквери міста і сіл. Ті, хто зустріне свято на робочих міс-

цях, зобов'язалися відзначити суботник високопродуктивною працею.

О. КАРАБИЛО,
секретар Долинського райкому ЛКСМ України.

Студенти—суботники

Активно готуються до «червоної суботи» 450 комсомольців Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна. Згідно з договорами про трудову співдружність, як і минулого року, до конвейєра заводу радіовиробів стануть майбутні вчителі — математики та фізики.

Першокурсники факультету англійської мови відзначать

свято праці в складі бригадник — і дали слово зробити В. Гетьманця і В. Недопаса із цей день днем рекордів.

Всі інші студенти працюватимуть на спорудженні нового корпусу та гуртожитку педінституту.

А. САРЖЕВСЬКИЙ,
викладач педінституту.

Один із пунктів зобов'язань

«108-у річницю з дня народження Володимира Ілліча Леніна відзначити ударним трудом», — так вирішили на мітингу молоді робітники, інженерно-технічні працівники та службовці Гайворонського тепловозоремонтного заводу. Вони підтримали почин москвичів — провести 22 квітня Всесоюзний комуністичний субот-

Члени комсомольсько-молодіжного колективу дизельної дільниці зобов'язалися під час суботника відремонтувати електроустаткування для одного тепловоза. Для цього використали заготовлені матеріали. Так вони виконають один із пунктів соціалістичних зобов'язань, узятих на честь XVIII з'їзду ВЛКСМ.

Підвищені зобов'язання на день комуністичної праці взяли комсомольці та молодь механічного цеху. А інженерно-технічні працівники, службовці будуть зайняті на території підприємства. Всього в суботнику візьмуть участь 240 юнаків і дівчат.

О. ГОНЧАР,
секретар комітету комсомолу Гайворонського тепловозоремонтного заводу.

На орбіті радянський орбітальний комплекс „Салют-6“ — „Союз-27“ — „Союз-28“

На навколораземній орбіті на борту науково-дослідного комплексу веде дослідження міжнародний екіпаж — товариші Романенко, Гречко, Губарев і Ремек.

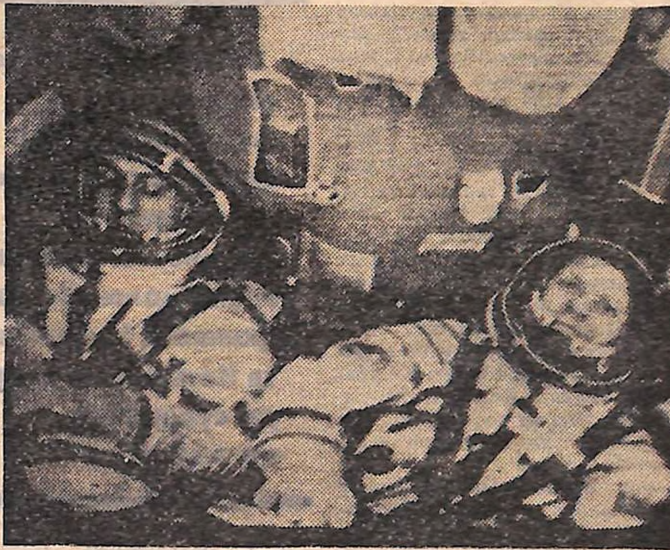
Стікування космічного корабля «Союз-28», пілотованого першим міжнародним екіпажем у складі командира корабля Героя Радянського Союзу льотчика-космонавта СРСР Олексія Губарева і космонавта-дослідника громадянина ЧСРР Владимира Ремек, з орбітальним комплексом «Салют-6» — «Союз-27» було проведено 3 березня 1978 року.

Стікування проведено з боку вузла, розташованого на агрегатному відсіку станції. Раніше до цього вузла здійснювалося стікування пілотованого корабля «Союз-26» та безпілотного вантажного корабля.

Програма робіт міжнародного екіпажу передбачає проведення спільних науково-технічних досліджень та експериментів на борту науково-дослідного комплексу протягом семи днів. Зокрема, проводяться спостереження і фотографування поверхні Землі і океану, медико-біологічні і технологічні експерименти.

Програму перших днів польоту виконано. Самопочуття товаришів Романенка, Гречка, Губарева і Ремек добре. Всі бортові системи космічного комплексу працюють нормально.

(ТАРС).

Космонавти О. ГУБАРЕВ і В. РЕМЕК.
Фото з екрану телевізора В. КОВПАКА.

МАЙСТРИ СВОЄЇ СПРАВИ

На Новоміргородському цегельному заводі в цеху № 2 ім'я комсомольця Бориса Ганула добре відоме. Понад п'ять років трудиться він зрощувальником формувальної дільниці цеху. Всі ці роки дружний колектив, очолюваний комуністом Іваном Петровичем Мацкулом, перевиконує планові завдання та високі соціалістичні зобов'язання. Працюють тут і нині з випередженням графіка. Так, в січні цех повинен був видати мільйон штук цегли, а виробив її мільйон 78 тисяч штук.

В успіхах колективу є частка праці і Бориса Ганула — ініціативного, кмітливого, закоханого в свою справу механізатора, його дружини Марії — комсомолки, кращої садчиці цегли, слюсаря-наладчика Івана Шевели та багатьох інших.

Нині комсомольці цеху несуть трудову вахту на честь 60-річчя Ленінського комсомолу.

На малюнку: зрощувальник пластичного пресування цегли комсомолец Борис Ганул за роботою.

Малюнок В. Шульги.

ЯКІСТЬ НАШОЇ РОБОТИ

А ВИ ЗАВІТАЙТЕ ДО НАС, СУПЕРНИКИ!

Місяць тому обговорювали ми у своєму колективі Лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про розгортання соціалістичного змагання в гребному році десятої п'ятирічки за виконання і перевиконання плану 1978 року і посилення боротьби за підвищення ефективності виробництва і якості роботи».

А поговорити нам було про що. Колектив — комсомольсько-молодіжний. Ферма — найбільша в районі, близько 700 корів доглядаємо. Стараємося працювати з повною віддачею, та не все виходить. Скажімо, торік 93 проценти від загальної кількості молока продали державі першим сортом. Але найвищий по фермі надій молока від корови — всього лише 3100 кілограмів (це у групі Катерини Дюжевої). Багато інших доярок одержали по 2600—2800 кілограмів. Не вміємо працювати? Ні, цього не скажеш, грудяться люди на совість. І якщо Яна Василівна Іваншина, Єва Григорівна Дерій, Катерина Тимофіївна Горіско мають великий досвід, то молодим допомагає комсомольське зав'язання. Питання підвищення продуктивності стада турбує не тільки доярок, а й слюсаря Петра Куделя, механіка Леоніда Княна, трактористів Петра Новика та Василя Ткаченка — всіх, хто причетний до виробництва молока.

Всього буває. Часом захворіє котра з доярок чи дитина загіршує, тоді на поміч фермі приходять комсомольці — бригадир городньої бригади Єва Білокрис, учителька Тетяна Грушечка, старша піонервожата Ольга Шаповал, секретар комітету комсомолу Людмила Корнева. Стало правилом у комсомольській організації: живеш у селі — вийй робити все.

Скажемо, що й кормова база у нас непогана. Є вдоволь грубих і соковитих кормів. Трохи менше концентратів. Таке становище не тільки на нашій фермі. Та чомусь на молочнотоварній фермі № 4 колгоспу «Родина» торік надодли по 3450 кілограмів від корови, а ми й до 3000 не дотягли.

Тож і доводиться задумуватись: чому ж у сусідів, що мають приблизно такі ж умови роботи, значно кращі результати? Здається, у нас і соціалістичне змагання на досить високому рівні, і регулярно ми підбиваємо підсумки. Влітку, при табірному утриманні стада, всі комсомольці працюють поруч. Це дає можливість оперативніше керувати змаганням. А взимку ми зустрічаємось рідше — всі в різних корівниках працюємо. У перспективі — будівництво тваринницького комплексу.

Відкритий лист доярок першої молочнотоварної ферми колгоспу «Шлях до комунізму» Долинського району комсомолок Катерини Дюжевої, Катерини Киян та Катерини Федоренко до суперників по змаганням

су з механізацією трудовитрат процесів. А поки що на фермі переважає ручна праця. Кормороздавачі розбиті, гноетранспортери (де вони є) часто виходять з ладу. Це теж, мабуть, позначається на надоях. Але треба й з іншого боку підходити. Стадо на фермі не відзначається продуктивністю. В кожній групі знайдеться 2—3, а то й більше тварин, які за лактацію не дають і 2500 кілограмів молока. Та і яловичість допускається, нічого таїтись.

А чому сталося так, що на фермі розвелось багато низькоудійних корів? Мабуть, погано ми дбаємо про стадо, відбираючи теляток для

його відтворення. Заклопотані здебільшого кількістю.

Потім і при роздої, мабуть-таки, багато втрачаємо. Не кожна ж молада доярка з невеликим стажем роботи вміє роздоювати за всіма вимогами. Звичайно, щедро діляться досвідом К. Т. Горіско, Я. В. Іваншина, Є. Г. Дерій та інші ветерани ферми. Але зважає колектив у нас комсомольсько-молодіжний, багатьом потрібна порада й допомога і спеціалістів. І тут, очевидно, слово за зооветслужбою. Про відтворення стада повинні думати разом і доярка, і зоотехнік по племінній справі.

У сільському господарстві практикується такий спосіб обміну досвідом: відстаючий колектив чи кілька його посланців їдуть до передовиків, придивляються до методів їхньої роботи, а потім знайомлять з побаченим і почутим товаришів по праці вдома.

Звичайно, і ми не проти повітись у сусідів. В пароді ж кажуть: збоку видніше. Справді-бо, те, до чого ми давно звикли, вважається само собою зрозумілим, інакше, мовляв, і бути не може. А якби наші суперники по змаганням та самі приїхали до нас на ферму, подивились своїми очима на наші умови й порядки? Певно, змогли б більше допомогти дружньою підказкою, доброю порадою.

От ми змагаємось з комсомольсько-молодіжними колективами ферми № 4 колгоспу «Родина» і ферми № 4 колгоспу імені Горького. Змагаємось, а толком і не знаємо, в яких умовах працюють суперники, у кого більше шансів на перемогу. Нам здається, що трудове суперництво було б дійовішим і дало б кращі наслідки, якби ми, молоді працівники ферми, частіше зустрічалися саме на місцях, у конкретних виробничих умовах.

Завітайте до нас на ферму, товариші суперники по соціалістичному змаганням! Та й поговоримо по-діловому про свою роль і можливості у збільшенні виробництва продукції ферм у рік 60-річчя Ленінського комсомолу. Здається, така потреба назріла.

Нещодавно Кіровоградський народний театр Палацу культури ім. Жовтня відзначив своє шістдесятиріччя. На фото: сцена з вистави «Кремлівські куранти» у виконанні артистів народного театру.

Фото В. КОВПАКА.

Планета МК

Могутній фактор солідарності

Протягом восьми днів — з 22 лютого по 1 березня — до столиці НДР були привернуті погляди юнаків і дівчат усіх континентів. Тут у Палаці республіки проходила X асамблея Всесвітньої федерації демократичної молоді, яка об'єднує понад 250 організацій різних політичних напрямів, світоглядів і релігійних переконань.

Глибокий інтерес молоді всієї світової громадськості до форуму ВФДМ закономірний. Протягом усієї своєї історії вона була і залишається активним учасником тих прогресивних громадських рухів, які борються за мир в усьому світі, за національну незалежність, демократію і соціальний прогрес. Про значення X асамблеї ВФДМ говорять уже той факт, що на адресу її учасників надійшла велика кількість привітань від вишаржаних державних і громадських діячів. З величезним хвилюванням і піднесенням учасники форуму зустріли послання Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєва.

Пленарні засідання, робота комісій, конференції спеціалізованих органів ВФДМ, мітинги солідарності, зустрічі з молодими виробничниками НДР — усі заходи асамблеї продемонстрували гаряче прагнення підрастаючого покоління жити в мирі й дружбі, його рішучість активно продовжувати боротьбу проти імперіалізму, за роззброєння, суспільний прогрес і соціалізм.

Тема боротьби за мир, за обмеження гонки озброєнь звучала у виступах делегатів, які прибули в столицю НДР і з сусіднього Західного Берліна, і з «палаючого» латиноамериканського континенту, і з окупованих ізраїльськими загарбниками арабських земель Близького Сходу. Посланці юності планети одностайно заставували ганьбою спроби реакційних сил здійснити зловісні плани виробництва нейтронних бомб і їх розміщення в країнах Західної Європи. На берлінському форумі було дано високу оцінку послідовному миролюбному курсові СРСР та інших соціалістичних країн. Делегати асамблеї підтвердили свою гарячу солідарність з народами Південної Африки, Арабського Сходу, з патріотами Чилі. Особливу увагу воїм приділили питанням підготовки до XI Всесвітнього фестивалю молоді і студентів на Кубі. Як підкреслив обраний на асамблеї новий президент ВФДМ Е. Оттоне (комуністична молодь Чилі), вся робота берлінського форуму була пройнята духом конструктивного співробітництва всіх його учасників. Його підсумки, прийняті на ньому документи, сказав він, дадуть новий пштовх боротьбі прогресивної молоді за мир, національну незалежність і соціальну справедливість.

У цьому, заявив керівник делегації радянської молоді перший секретар ЦК ВЛКСМ Б. М. Пастухов у розмові з кореспондентом ТАРС, можна з глибоким задоволенням сказати, що X асамблея стала значною подією в міжнародному молодіжному русі. Вона переконливо продемонструвала, що більшість прогресивних і демократичних національних, регіональних і міжнародних молодіжних організацій розглядають діяльність ВФДМ як могутній фактор у справі зміцнення антіімперіалістичної солідарності і згуртованості демократичного юнацтва планети, зв'язують з нею дальший розвиток конструктивного співробітництва широким політичним сил у молодіжному русі.

В. ЧУДОВ,
(Кор. ТАРС з НДР).

В об'єктиві — Варшава

Пам'ятник «Сирена» на набережній Вісли. Ця дівчина — русалка з мечем і щитом зображена на гербі польської столиці. «Сирена» — єдиний варшавський пам'ятник, що зберігся за роки війни.

Вітрина книжкового магазину. Найбільшою популярністю в ПНР користується радянська громадсько-політична і науково-технічна література.

Маршалковська — одна із центральних вулиць міста. Тут розміщені магазини, майстерні, ательє, будинки моделей, кафе, ресторани.

Фото О. КУЗЬМИНА.
(Фотохроніка ТАРС).

В ПРАВНО косить лободу юнак у форменому «механізаторському» кашкеті, наспівуючи на знайомий мотив нехитрі слова: «Техніка нова — прадавня коса, от вона і вся, практика моя». Інший, довершуючи комплексний «обробіток» колгоспного поля, «дискуює» за ним сапою.

А поруч гудуть мотори потужних тракторів. Тих, роботу на яких учням СПТУ гарантував при укладенні договору з учнівським колгоспом, гарантували й автори навчальних програм. Та слово з ділом іноді, як гора з горою...

Прізвищ цих практикантів я не називатиму, але скажу, що з тридцяти трьох учнів училища № 6, яких я попросив розповісти у відповідях на анкету про свою практику, майже половина написала: на тракторах чи комбайнах не працювали... Рід їхньої діяльності влучно виражається терміном «куди пошлють».

Чому ж так сталося? Може, винне в цьому училище, котре не може налагодити нормальної виробничої практики, забезпечити виконання навчальної програми?

Попередній «зондаж» проблеми показав, що з боку педагогів і майстрів СПТУ все пішло на належному рівні. Вчасно уклали з колгоспами трудові договори, в яких є пункт, що зобов'язує господарства «створити умови для високо-ефективного оволодіння учнями виробничими навчаннями». Майстри виробничої практики відвідували своїх учнів і здійснювали в міру можливості контроль за їхніми практичними заняттями. Саме в міру можливостей, бо ж у колгоспи вони їдуть скоріше прохачами, аніж перевіряючими. Коло обов'язків такого майстра звужене до життєвської формули: «Тільки б пристроїли учня до якоїсь роботи, тільки б скорок дез'ять днів, що відводяться на осінню практику, вони попрацювали в колгоспі».

— Вимагати виконання умов договору? — з легким подивом перекинували мене майстри виробничого навчання в училищі. — Спробуйте-но... Були ж випадки, коли голова колгоспу «повертав» нам практиканта: шукайте, мовляв, собі кращого господаря...

Отже, розв'язання проблеми в колгоспах? Власне і зацікавленість їх була б зрозуміла: адже практиканти, здебільшого, повертаються на місце практики спеціалістами, вже для постійної роботи по закінченню училища.

Перш за все я поцікавився, як повно колгоспи забезпечують практикантів технікою. Щоб відповідь була точнішою, я вдав до певного соціологічного дослідження у двох групах закладу, що побували минулої осені на виробничій практиці. Результати опитування вже наводились: близько половини (а

точніше — 46 процентів) учнів не працювали восени взагалі на сільськогосподарській техніці. До того ж, на думку майстрів виробничого навчання, навіть ці вражаючі дані були трохи завищені «Більшість колгоспів використовують наших учнів там, де їм потрібно, і зовсім не дотримуються плану проходження практики...» — думка майстра В. А. Шпилевого. «Наші учні найчастіше або слюсарюють, або займаються дрібними господарськими справами», — підтримує його колега В. П. Москаленко.

Власне, подібне заявили мені всі, з ким я розмовляв у профтехучилищі. Найбільше нарікань було тоді, коли йшлося про колгосп імені Леніна та імені Шевченка Новгородківського району.

КОЛИ КОСА ЗАМІСТЬ ТРАКТОРА

З усього виходить, що виробничу програму — державний документ — у колгоспах часом розцінюють як звичайний папірець. Що це, близорукість? Адже практикант приїде через рік уже спеціалістом, через рік йому доручатимуть серйозну роботу на тракторі чи комбайні, а не слюсарювання чи дрібні господарські справи. Невже вчати краще тоді?

З таким запитанням я звернувся до одного з винуватців невиконаної програми практики — головного інженера колгоспу імені Леніна Новгородківського району А. Т. Гузени. Відповідь була категоричною: «Поламає він трактора, а ремісити хто буде?» Правда, тут же Анатолій Тарасович і зсумнівався: «Втім, терміно від такої недовіри теж ми самі. Приїде після училища працювати до нас такий випускник, а толком нічого й не вмітиме робити...»

Отже, зачароване коло: техніку довіряти боїмося, а хочемо, аби прийшов у колгосп хорим спеціалістом сьогоднішній практикант. Хто ж його підготує?

Хто не знає, як болять в скремних господарствах «образити» свого кадрового механізатора, посадивши за кермо «його» трактора чи комбайна практиканта і «відбивши», таким чином, заробіток. До чого призводить така турбота, видно вже нині — в Новгородківському районі гостра потреба в механізаторських кадрах. Таке становище сьогодні, а що буде завтра?

Виробнича практика для юнака — це перші пробні кроки в самостійному житті. Від того, якими вони будуть, як зустрінуть юного механізатора в колгоспі, наскільки розкриють йому тонкощі роботи і життя механізатора, значною мірою залежатиме те, як складеться трудова біографія випускника СПТУ. Однак цим моментом нехтують у багатьох господарствах Новгородківського району, і, нашкодивши собі, байдужість до себе під час практики, чимало хлопців і дівчат відмовились від професії, якій спершу хотіли присвятити своє життя.

Щоправда, фіктивне «керівництво» практикою з боку колгоспів на висоті. Свідчень цього чимало. Ось хоча б ці, заповнені згідно з вимогами про-

вести з ними відповідну роботу, а потім саме за ними закріплені практиканти. У досвідчених наставників і виконавців будуть вправні.

— Невідомо, кола колгоспів касміляться на цей крок, — зауважив песимістично заступник директора СПТУ № 6 по навчальній частині А. Б. Осіковський. — А то ж нерідко буває, що голова колгоспу не знає, хто з його села навчається у професійно-технічному. Де вже тут говорити про якийсь інтерес до успіхів такого учня з боку керівництва господарства!..

Негативно позначається на якості проведення виробничої практики і той факт, що практикантів «розкидають» мало не поодиноки в різні господарства області. Як тут контролювати

колгосп?» написала: «Не знаю». І цікаво, що дехто з цих практикантів працював-таки восени на техніці і мав заробіток від 200 до 300 карбованців.

Виходить, гроші — це ще не все. І фронт робіт — справа не вирішальна. Багато важить і те, як зустріли практиканта в колгоспі, які показали йому перспективи, які пообіцяли умови для роботи і життя. Мо-ва йде не про якусь помпезну урочистість, хоча, напевно, можна було б улаштувати посвячення в хлібороби не тільки випускникам профтехучилища, а про звичайну щирі розмову керівника господарства з майбутнім механізатором, про звичайне тепле слово напередодні відповідальної роботи. Боно важить часом більше, аніж заробіток...

Багато що могла б тут зробити комсомольська організація колгоспу. Як змінилося б ставлення практиканта до своїх обов'язків, якби його тимчасово, на період проходження виробничої практики, прикріпили до комсомольської організації колгоспу, якби він жив її життям, відчував турботу, а може навіть і допомогу з боку місцевих комсомольців!..

Не близько весняна практика у профтехучилищі, ще далі — осінь. Може, дехто з читачів подумав, що наша розмова гро-ли невчасна. На це можна відповісти: для розв'язання порушених проблем потрібен час. І поки він є, його вже сьогодні слід продуктивно використовувати і господарникам, і працівникам училища. Ростити справжніх механізаторів — велика державна справа.

А. КОВИРЬОВ,
позаштатний кореспондент
«Молодого комунара».

Роздуми про те, чому учні Новгородківського СПТУ № 6, приїхавши в колгоспи на практику, стали пасинками

грам, щоденники учнів-практикантів училища № 6, привезені з тракторної бригади колгоспу імені Щорса Доліньського району. Яких тільки робіт не понаписував своїм підписним бригадир тракторної М. Г. Баздір! На ділі все було простіше. Учень Віктор Максименко, наприклад, сказав: «Нас постійно примушували виконувати бур'яни у бригаді...»

І це не поодинокий випадок. Стало вже традицією: майстер виробничого навчання «здає» практикантів головному інженерові колгоспу, той — бригадирові тракторної. Оскільки тому передоручати вже нікому, а клопотів не менше, то в гарячу пору року майбутні механізатори і працюють «на підхваті», виконують роботу, якій ще наші батьки дали назву «куди пошлють».

Думається, вже давно назріла потреба широко розгорнути в колгоспах області наставництво над учнями-практикантами. Тим більше, що це важливе державне питання вже не раз порушувалося на всіх рівнях. Згадаємо, скільки уваги приділяв цій проблемі Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Леонід Ілліч Брежнєв, виступаючи на нараді партійного і господарського активу в Алма-Аті.

Скажімо, в господарствах можна було б відібрати кращих механізаторів і про-

представникам училища? А чи не краще було б створити кілька базових господарств, де є хороші умови для практикантів, і направляти сюди учнів СПТУ?

Невиконана програма практики і то не тільки слабкі знання і вміння у випускника училища. Майже половина учнів СПТУ № 6, яких я попросив відповісти на анкету, проти закінчення училища в рідний

ВИРІЖ І ПОКЛАДИ ДО КОНВЕРТА

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ЯНА ТВОЯ ДУМКА

ПРО ТЕ, ЩО ТИ ПРОЧИТАВ НА ЦІЙ СТОРІНЦІ?

Чи був ти вже на практиці в колгоспі чи радгоспі? Як зустріли тебе там? Чи виправдались твої сподівання щодо практики?

Якою технікою забезпечували тебе і твоїх товаришів під час практики?

Чи допомогла тобі практика в досконалішому оволодінні майбутньою професією?

Чи з радістю підеш ти на роботу після закінчення училища до того колгоспу, де проходив практику? Чому?

Відповіді вкладай в конверт і разом з цією анкетою відправ на адресу: м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36, РЕДАКЦІЯ ГАЗЕТИ «МОЛОДИЙ КОМУНАР».

Десятикласниці,

Фото С. АНДРУСЕНКА.

ЦЕ — ЦІКАВО

ТЕРАПЕВТИЧНА ДІЯ СМІХУ

Дослідження показують, що сміх може бути показником психічного і фізичного здоров'я людини. Сміх сприятливо діє на легені, очищає респіраторну систему, забезпечує емоційальну розрядку, дає вихід енергії. Крім того, сміх усуває нудьгу, допомагає побороти самотність, напруження і неспокій, забезпечує більш оптимістичний погляд на життя.

Особливо велика роль сміху в небезпечних ситуаціях, наприклад, під час важких переходів, у воєнних і лікарняних умовах і т. д. В цих випадках сміх часто викликається такими речами, які можуть не видатися смішними у звичайних умовах.

Із психологічної точки зору являють собою інтерес ситуації, які викликають сміх, а також різні форми сміху, оскільки во-

ни часто прямо співвідносяться з навколишніми умовами і залежать від загальних переживань, що зв'язують дану групу людей. Усім відомий «беззвучний сміх», який може бути викликаний читанням гумористичної книги на самоті. Сміх може «вириватися» назовні в подаленій формі, якщо людина бачить «денні сні», тобто згадує і відтворює смішні епізоди.

Якщо при читанні гумористичної книги однією людиною присутні й інші люди, то вона може стиха сміятися з прочитаного, позасвідомо бажаючи поділити свою веселість з оточуючими або ж може прочитати їм смішний уривок уголос і поділити з ними сміх.

Крім того, сміх (або його відсутність) може бути показником здорової чи хворої психіки. Вважа-

ють, що здатність сміятися є засобом пристосуваності людини до оточення. Нездатність же позитивно реагувати на ситуації, які примушують нормальних людей сміятися, свідчить про нездоров'я психіку. Хоча сміх є мимовільним, він може бути предметом навчання. Так, маленьких дітей можна навчити сміятися в таких ситуаціях, у яких вони звичайно плачуть.

Сміх разом з розвитком почуття гумору є показником інтелекту. Крім того, сміх так само, як любов, надія, віра і воля до життя, діє терапевтично. Відомий ряд випадків, коли сміх викликав ослаблення боля і навіть приводив до виликування серйозних недуг.

(З «Бюллетеня міжнародної науково-технічної інформації ТАСС»),

Индекс 61197.